

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΘΗΛΕΩΝ ΚΑΒΑΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ 1926-1962

Νικολάου Ανδρ. Μιχαλόπουλου

Στο προηγούμενο Συνέδριο του ΙΛΑΚ και στην εισήγησή μου για τις δραστηριότητες του Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου Χρυσοστόμου Χατζησταύρου διεπίστωσα ότι ο Σεβασμιότατος έδειχνε ιδιαίτερη φροντίδα και πραγματικό πατρικό ενδιαφέρον για το Εθνικό Ορφανοτροφείο Θηλέων Καβάλας (Ε.Ο.Θ.Κ). Αυτό στάθηκε αφορμή να θα ασχοληθώ με το ευαγές αυτό ίδρυμα, την ύπαρξη και λειτουργία του οποίου γνώριζα, αφού ως καθηγητής του 3^{ου} Γυμνασίου Καβάλας (Σκρα 11) είχα μαθήτριες πολλά κορίτσια του Ορφανοτροφείου και είχαμε σωστές διαπροσωπικές σχέσεις.

Αναζήτησα το Αρχείο του ιδρύματος για έρευνα και μελέτη και το βρήκα επιμελημένα τακτοποιημένο να φυλάσσεται στα Γ.Α.Κ. του Ν. Καβάλας, στα οποία είχα άνετη πρόσβαση.

Ψάχνοντας και μελετώντας τα Πρακτικά της Διοικούσης Επιτροπής και όλους τους σχετικούς φακέλους του ιδρύματος αποδελτίωσα σχετικό υλικό, το οποίο και αποτελεί τη βασική πηγή της εισήγησής μου που έχει τίτλο: «**Το Εθνικό Ορφανοτροφείο Θηλέων Καβάλας και οι δραστηριότητές του 1926-1962**». Πληροφορίες, επίσης, συγκέντρωσα από προφορικές συνεντεύξεις με παλιές μου μαθήτριες, που ήσαν τρόφιμοι στο ίδρυμα.

Ίδρυση Ορφανοτροφείων

Το Ελληνικό κράτος προκειμένου να βοηθήσει τα παιδιά που ήταν ορφανά και δεν είχαν τη δυνατότητα μόνα τους να επιβιώσουν και για να μη χαθούν μέσα στην κοινωνία ίδρυσε με το Νόμο 2851/1922, που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ' 114 Φ.Ε.Κ (Τεύχος Α') της 15-7-1922, τα Εθνικά Ορφανοτροφεία απόρων Μαθητών.

Σκοπός των Εθνικών Ορφανοτροφείων ήταν η παροχή περίθαλψης σε απροστάτευτα παιδιά από 7 μέχρι 18 ετών, κυρίως ορφανά από τον ένα ή τους δύο γονείς, η σχολική και επαγγελματική τους μόρφωση και κατάρτιση και φυσικά η ηθικοπλαστική τους διαπαιδαγώγηση. Όλα λειτουργούσαν ως Ν.Π.Δ.Δ και υπάγονταν στο Υ-

πουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας. (Βάσει του άρθρου 14 του Νόμου 2851/1922 εξεδόθησαν από το Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας ο κανονισμός εσωτερικής λειτουργίας των Εθνικών Ορφανοτροφείων αριθ. Πρωτ. 15309/30-6-1926 και ο Κανονισμός Λειτουργίας Ταμιακής και Λογιστικής Υπηρεσίας αριθ. Πρωτ. 86236/24-8-1925).

Επειδή όμως μετά από χρόνια διαπιστώθηκε ότι αυτά δεν μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τις νέες ανάγκες, κυρίως της επαρχίας, με την άφιξη των προσφύγων της Μ. Ασίας, με νέο Νόμο 2852/ 15 Ιουλίου 1926 αναδιοργάνωσε τα παλιά και ίδρυσε και νέα, 20 Αρρένων και 19 Θηλέων, κυρίως σε επαρχιακές πόλεις της Βορείου Ελλάδος, για την αντιμετώπιση της περίθαλψης των απόρων ορφανών προσφύγων. Ένα από αυτά ήταν και το Εθνικό Ορφανοτροφείο Θηλέων Καβάλας.

Ίδρυση του Ορφανοτροφείου Θηλέων Καβάλας

Το Εθνικό Ορφανοτροφείο Θηλέων Καβάλας (Ε.Ο.Θ.Κ.) ιδρύθηκε με Νομοθετικό Διάταγμα της 12-6-1926 για να καλύψει τις νέες ανάγκες που εντωμεταξύ δημιουργήθηκαν με την άφιξη των προσφύγων από τις αλύτρωτες πατρίδες μας. Αποτελούσε Νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου εποπτευόμενο από το Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας και λειτουργούσε σε ιδιόκτητο κτήριο επί των οδών Αριστοτέλους Στάνη, Ευριπίδου και Κ. Τσολάκη. Διατηρήθηκε μέχρι τις 22 Απριλίου 1988, οπότε έγινε Παιδικός Σταθμός, καθώς τα Εθνικά αυτά Ορφανοτροφεία με το Βασιλικό Διάταγμα 273/1973 μετατράπηκαν σε Κέντρα Παιδικής Μέριμνας (και με την Απόφαση 8291/7-12-84 εγκρίθηκε ο κανονισμός Λειτουργίας των Κέντρων Μέριμνας), τα οποία σήμερα λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα και εξυπηρετούν συνολικά 600-700 παιδιά.

Το Ε.Ο.Θ.Κ. μερικώς ενσωματώθηκε στην «Παιδόπολη Άγ. Γεώργιος» της Καβάλας, που διατηρήθηκε στην πόλη μας, ενώ υπήρξε και μετακίνηση τροφίμων σε άλλα Εθνικά Ορφανοτροφεία Θηλέων άλλων πόλεων.

Διοικούσα Επιτροπή

Στα διασωθέντα από το 1936 Πρακτικά της Διοικούσης Επιτροπής παρατηρούμε ότι η Δ.Ε. του Ε.Ο.Θ.Κ. αποτελούνταν από τους εκάστοτε αξιωματούχους της πόλης, γεγονός που αποδεικνύει τη σπουδαιότητα που έδειχνε το Κράτος στο ευαγές αυτό ίδρυμα και το ξεχωριστό ενδιαφέρον για τη λειτουργία του.

Ευυπόληπτα πρόσωπα της Πόλης μας, οι Αρχές της πόλης, απο-
τελούσαν τη Διοικούσα Επιτροπή:

Ο Νομάρχης Καβάλας, ως Πρόεδρος.

Ο Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου, ως Αντιπρόε-
δρος Α'.

Ο Πρόεδρος Πρωτοδικών, ως Αντιπρόεδρος Β'.

Μέλη:

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Καβάλας.

Ο Οικονομικός Έφορος.

Ο Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Ο εκάστοτε Δήμαρχος Καβάλας προστέθηκε αργότερα ως μόνιμο
Μέλος (Πρ. 100/21-1-1956).

Μία ευυπόληπτη Κυρία ή Κύριος της πόλης μας,

(Η Μαρίκα Πετρίδου διορίσθηκε με τη 11412/8-7-1950 Απόφαση
της Νομαρχίας Καβάλας, ο Ποθητάκης Πολυχρόνης την 20-9-
1955, ο Αιμίλιος Βασιλειάδης με την 6023/14-3-58, ο Ανδρέας
Μανδαλάκης με την 1815/27-3-62)

και η Διευθύντρια του ιδρύματος.

Η Δ.Ε. συνεδρίαζε ή στο Νομαρχιακό κατάστημα ή στο κτήριο της
Ι. Μητρόπολης για να έχει μεγαλύτερη άνεση και να μη παρεμποδί-
ζεται η ομαλή λειτουργία του ιδρύματος. Υπήρξε το κύριο όργανο
διοίκησης του ιδρύματος. Εφάρμοζε κατά γράμμα τον κανονισμό,
δικαιολογούσε τις διάφορες δαπάνες, ενέκρινε τον προϋπολογισμό,
προσλάμβανε υπηρετικό και λοιπό προσωπικό και διαχειριζόταν με
προσοχή τα σχετικά κονδύλια, τα οποία χορηγούσε το Κράτος. Γενι-
κά αποφάσιζε για όλα τα ζητήματα και προσπαθούσε να κάνει τη
ζωή των ορφανών τροφίμων πιο άνετη, ώστε να μη δημιουργηθεί
κανένας τραυματισμός στις ψυχές τους.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι όλα τα Μέλη της Δ.Ε. επιδίωκαν
να είναι παρόντα σε όλες τις κατά καιρούς συνεδριάσεις ή να εκ-
προσωπούνται από τους νόμιμους αναπληρωτές τους. Τις αποφά-
σεις τις έπαιρναν ομόφωνα. Εισηγητής για όλα τα θέματα ήταν Δι-
ευθύντρια του ιδρύματος. Πρώτη Διευθύντρια ήταν η κ. Ευδοξία
Βαφείδου, η οποία και έγραφε καλλιγραφικά και με κάθε τάξη και
επιμέλεια τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δ.Ε..

Τίποτε δε γινόταν χωρίς την έγκριση της Δ.Ε., η οποία έδειχνε με-
γάλη προσοχή και για την είσοδο των τροφίμων στο ίδρυμα και για

την απόδοσή τους σε συγγενείς μετά τη συμπλήρωση των 18 χρόνων. Ιδιαίτερη ήταν η μέριμνά της για την ασφαλή διαμονή των τροφίμων, την ενδεδειγμένη ένδυση και διατροφή τους, την υγεία τους, την ψυχαγωγία τους, τη μόρφωσή τους και την επαγγελματική τους εκπαίδευση. Η Δ.Ε. φρόντιζε οι τρόφιμοι να έχουν όλα τα υλικά αγαθά και φυσικά να σπλίζονται με μόρφωση και μια κάποια τέχνη, κοπτική, ραπτική, υφαντική, εργοχείρων κ.ά. Στο Πρακτικό 84/17-7-54 αναγράφεται ότι «σε ένδειξη ευγνωμοσύνης το ίδρυμα χαρίζει στον μετατεθέντα Νομάρχη Παπαρρηγόπουλο ένα εργόχειρο», απόδειξη ότι τα κορίτσια ασχολούνταν στον ελεύθερό τους χρόνο και με τα εργόχειρα.

Ακόμη και για τον παραθερισμό των τροφίμων στη Θάσο φρόντιζαν οι διοικούντες κάθε καλοκαίρι. Τα κορίτσια του ιδρύματος παραθέρριζαν ή στο Λιμένα ή στα Λιμενάρια. (Στο 83/29-7-1938 Πρακτικό της Δ.Ε. διαβάζουμε:

«...τον παραθερισμόν εις Θάσον θεωρούμενον διά την βελτίωσιν της υγιεινής καταστάσεως των τροφίμων αφ' ενός και αφ' ετέρου, διότι τούτο συνέστησεν εκθύμως ο διελθών εσχάτως εις Καβάλαν Διευθυντής των αγαθοεργών Ιδρυμάτων Θ. Θεοδωρίδης, πραγματοποιούμε κάθε χρόνο».(Πρ. 83/29-7-1938, Πρ.96/12/7/1945, 120/3-7-1958).

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι κατά τον πόλεμο του 1940 η Δ.Ε. φρόντισε να κατασκευάσει καταφύγιο για την προστασία των τροφίμων από τυχόν βομβαρδισμούς. Στα Πρακτικά υπάρχει σχετική εισήγηση και ομόφωνη απόφαση για την πιο γρήγορη εκτέλεση του έργου (Απόφαση 103/4-Νοεμβρίου 1940).

Μεταξύ των άλλων αναφέρει:

«: ... 1^ο Να κατασκευασθεί εν τω ορφανοτροφείω καταφύγιον προς περιφρούρησιν της ζωής των περιθαλπομένων εν αυτώ... και να εγκρίνει πίστωση προς τούτο εξ 25.000 δραχμών περίπου».

2^ο Να ανατεθεί η εκτέλεσις του καταφυγίου εις τον εργολάβον Ι. Γρηγοριάδην ... ».

Σχετικά με την ψυχαγωγία των τροφίμων παρατηρούμε ότι εκτός από τις διάφορες γιορτές που διοργάνωναν στο ίδρυμα- πρωτοχρονιά, εθνικές γιορτές- κατά καιρούς επέτρεπαν και την παρακολούθηση των κινηματογραφικών προβολών και δικαιολογούσαν και τα εισιτήρια των κοριτσιών για τις κινηματογραφικές προβολές κατάλληλων έργων που παρακολουθούσαν. Στο Πρ.175/15-121964 φαίνεται

δαπάνη για την αγορά πρωτοχρονιάτικων δώρων για όλα τα κορίτσια. Κατά την περίοδο των γιορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του καλοκαιριού η Δ.Ε. έδινε και ολιγοήμερες άδειες στα κορίτσια. Μάλιστα μερικά δεν επέστρεφαν και δημιουργούσαν πρόβλημα στο ίδρυμα. Ωστόσο το μέτρο συνεχιζόταν προς όφελος του συνόλου των κοριτσιών.

Μεγάλο όμως ενδιαφέρον έδειχνε η Διεύθυνση, όταν τα κορίτσια αρρώσταιναν. Υπήρχε βιβλίο ασθενών κάθε μέρας, όπου γράφονταν τα ονοματεπώνυμα των κοριτσιών, η ασθένειά τους, ο πυρετός τους, ο επισκέπτης γιατρός, η δίαιτα και η φαρμακευτική αγωγή που έδινε ο γιατρός. Το ίδρυμα δικαιολογούσε και τις δαπάνες για εξωτερικές εξετάσεις- ακτινολογικές και μικροβιολογικές. Έτσι τα κορίτσια είχαν τέλεια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Υπήρχε επίσης βιβλίο επισκέψεων των ασθενών, όπου γραφόταν το ονοματεπώνυμο του ιατρού και η διάγνωση που έκανε και η υπογραφή του. Από το ίδρυμα πέρασαν οι γιατροί της πόλης μας Αν. Λαμπαδαρίδης, Αν. Αποστολάτος, Νικ. Βαράκης, Παύλος Χατζηαντωνίου.

Εκείνο που πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα είναι η φροντίδα της Δ.Ε. για τη διατροφή των τροφίμων. Από το βιβλίο μεταβολών παρακολουθεί κανείς τη δύναμη των σιτιζομένων, η οποία κυμαινόταν από 80 μέχρι 90 άτομα, την ποικιλία των εδεσμάτων, το σιτηρέσιο, το οποίο ήταν προσεκτικά επιλεγμένο και οργανωμένο. Μάλιστα στο πρόγραμμα δύο φορές την εβδομάδα τα φαγητά ήταν ψητά που ψήνονταν σε εξωτερικό φούρνο με πληρωμή. Τετάρτη και Παρασκευή υπήρχε πάντα λαδερό, ενώ τις γιορτές κρέας ή ψάρι.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε:

Πρωινό: γάλα ή τσάι, μαρμελάδα

Γεύμα : Πατάτες, παστίτσιο, κρέας ή ψάρι ή φακές ή φασόλια η γεμιστά και σαλάτα εποχής

Δειλινό: μαρμελάδα ή γλυκό ή φρούτο

Δείπνο : Πιλάφι ή γιαούρτι, σαλάτα, φρούτα.

Στόχος της Δ.Ε. δεν ήταν μόνο η ικανοποίηση των υλικών αναγκών των κοριτσιών αλλά και η μόρφωσή τους, η διαπαιδαγώγησή τους και η απόκτηση αρετών και ικανοτήτων προκειμένου να αντιμετωπίσουν μόνες τους τη ζωή, όταν θα ενηλικιωθούν και θα βρεθούν στις δυσκολίες της ζωής. Γι' αυτό και η Δ.Ε. προσελάμβανε με

σύμβαση Παιδαγωγό - Δασκάλα για τις ανάγκες του ιδρύματος και κυρίως για την επίβλεψη στο διάβασμα και τη σωστή προετοιμασία στα μαθήματά τους. Πολλές δασκάλες συμπολίτισσές μας πέρασαν από το ίδρυμα πριν διορισθούν και προσέφεραν με το αζημίωτο τις υπηρεσίες τους σ' αυτό.

Ψυχή του ιδρύματος ήταν η Διευθύντρια Ευδοξία Βαφείδου. Μια σοβαρή, ταλαντούχος, σεμνή δασκάλα με πολλά προσόντα και ιδιαίτερη αγάπη για τα παιδιά και το έργο της. Αεικίνητη και δραστήρια. Κρατούσε τις ισορροπίες προσωπικού και τροφίμων, ενημέρωνε τη Δ.Ε. και εισηγούνταν όλα τα θέματα με αντικειμενικότητα. Ιδιαίτερα στις υιοθεσίες πρόσεχε πολύ, ώστε όλες οι ενέργειες να είναι νόμιμες, να γίνονται με διαφάνεια. Γενικά ήταν τυπική, ήθελε κάθε της κίνηση να είναι νόμιμη και να αποβλέπει στο συμφέρον των κοριτσιών. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την τρίτη Βουλγαρική κατοχή 1941-44 είναι εκείνη που με κίνδυνο της ζωής της διέσωσε 30 κορίτσια, τα οποία επιβίβασε σε ένα καΐκι και τα μετέφερε ανοιχτά στη Θάσο, όπου και τα επιβίβασε σε ένα Αγγλικό φορτηγό, το οποίο μέσω Χαλκιδικής τα μετέφερε στον Πειραιά και απ' εκεί με ενέργειες του Μητροπολίτη Χρυσοστόμου οδηγήθηκαν στο Ορφανοτροφείο της Πάτρας και σώθηκαν από βέβαιο θάνατο.

Με τον ίδιο ζήλο εργαζόταν και το λοιπό προσωπικό του ιδρύματος, το οποίο επιδίωκε την ομαλή λειτουργία του ιδρύματος.

Χαρακτηριστικές της άριστης λειτουργίας του ιδρύματος είναι οι Εκθέσεις του Γενικού Διοικητού Θράκης και του Υπουργού Κοινωνικής Πρόνοιας, οι οποίοι επιθεώρησαν το ίδρυμα στις 14-3-1952, γράφουν:

«Επισκεφθείς σήμερα μετά του Νομάρχου Καβάλας κ. Παπαρρηγοπούλου το Εθνικόν Ορφανοτροφείον Θηλέων Καβάλας επιθεώρησα τούτο λεπτομερώς και εκφράζω την ευαρέσκειάν μου προς την Διευθύντριαν κ. Βαφείδου δια τον ζήλον με τον οποίον αυτή και το προσωπικόν εκτελούσι τα καθήκοντά των εν τω ιδρύματι. Εύρον τάξιν παραδειγματικήν, καθαριότητα εις τους κοιτώνας ζηλευτήν και επιμέλειαν των μαθητριών εις τα έργα των. Άξιος επαίνου ωσαύτως ο διαχειριστής κ. Παρασκευάς.

*Καβάλα τη 14-3-1952
Υπογραφή
Γενικός Διοικητής Θράκης*

Και ο Υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας γράφει:
«Η τάξις η οποία επικρατεί εις το ίδρυμα. η χαρά που είναι εις τα πρόσωπα των κοριτσιών, η υγεία και η ζωηρότης των, μου δίδουν την εντύπωσιν της αρίστης λειτουργίας του ιδρύματος
13-/2/1953
υπογραφή
Υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας.

Και ο Νομάρχης Καβάλας σημειώνει:
«Κατά την σημερινήν επιθεώρησιν του Ορφανοτροφείου διαπιστώσαμεν ότι συνεχίζεται η παραδειγματική και αξιόπαινος λειτουργία του ιδρύματος του Νομού μας ήτοι επικρατεί άκρα καθαριότης, τάξις. Εκ μέρους της Διευθυντρίας και του προσωπικού τούτου καταβάλλεται πάσα δυνατή προσπάθεια διά την παροχήν εις τας τροφίμους καθαρής και επαρκούς τροφής και την αρτίαν διαπαιδαγώγησιν και μόρφωσιν τούτων

Εν Καβάλα τη 20 Μαΐου 1952
Ο Νομάρχης

Οι τρόφιμοι του Ε.Ο.Θ.Κ.

Από το Μητρώο του ιδρύματος φαίνεται ότι οι πρώτες τρόφιμοι ήταν προσφυγόπουλα από τις αλύτρωτες πατρίδες που εντωμεταξύ έμειναν ορφανά, καθώς οι γονείς τους χάθηκαν κατά την ανταλλαγή ή απεβίωσαν από τις κακουχίες και τις αρρώστιες(φυματίωση κυρίως). Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά χωριά καταγωγής τους, όπως Αϊβαλί, Αμισός, Βουρζά, Βουνάρ Χισάρ, Γάνος, Γκιουλμπαχτή, Ινέπολις, Καλλίπολη, Κεσάνη, Κιουπλιά, Καντίκιοϊ, Κυδωνιές, Κουρί Νικομήδειας, Μαγνησία, Μάκρη, Νίγδη, Πάφρα, Πλάτανος, Πάνορμος, Προύση, Σμύρνη, Σαλιχλή, Σιλιακόβ, Στράντζα, Σαμψούντα, Τρίγλια, Τυρολόη, Φιλαδέλεφεια, Χίος κά.

Βάσει του Καταστατικού λειτουργίας το ίδρυμα δεχόταν ορφανά από 7 μέχρι 18 ετών. Στο Αρχείο βρέθηκε και ένας συνολικός κατάλογος «των κατά παρέκκλισιν» της κείμενης νομοθεσίας 19 κοριτσιών που έγιναν δεκτά την περίοδο 1967-69.

Με τη συμπλήρωση των 18 χρόνων γινόταν η απόδοση στους πλησιέστερους συγγενείς ή τοποθετούνταν σε διάφορες θέσεις για υπηρεσία ή άσκηση της τέχνης την οποία είχαν μάθει στο ίδρυμα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ίδρυμα φρόντιζε ώστε τα κορίτσια που περνούσαν σε ανώτερες και ανώτατες σχολές να φιλοξενοούνται για τα χρόνια των σπουδών τους στα ιδρύματα της πόλης της σχολής τους μέχρι την αποπεράτωση των σπουδών τους. Από το Μητρώο πληροφορούμαστε ότι από το ίδρυμα έχουν γίνει μία Φιλολόγος(Αποστολίδου Παρθένα του Αλεξάνδρου από τη Λιμνιά απόφ. Φιλοσοφικής Σχολής Ιωαννίνων), 2 Νηπιαγωγοί(Κωστοπούλου Ευαγγελία του Κωνσταντίνου απόφ. Παιδαγωγικής Ακαδημίας Φλωρίνης και Αντωνία Ζωγράφου απόφ. Παιδαγωγικής Σχολής Ιωαννίνων), 2 δασκάλες μουσικής, μία απόφοιτη της Σχολής Εργοδηγών Καβάλας και πολλές κοπέλες νοσοκόμες και άλλες δασκάλες κοπτικής και ραπτικής, που ανέλαβαν διάφορες δημόσιες θέσεις

Εκδρομές

Από τα πρακτικά της Δ.Ε. φαίνεται ότι το ίδρυμα διοργάνωνε και ημερήσιες εκδρομές στην Ν. Καρβάλη (Πρ.73/24-4-37), στον Άγ. Σίλα (Πρ. 76/20-4-37), στην Καλαμίτσα (Πρ. 74/4-6-37). Στόχος τους ήταν να βγαίνουν οι τρόφιμοι στην ύπαιθρο, να απολαμβάνουν τη φύση, να παίζουν, να ψυχαγωγούνται, να αλληλογνωρίζονται περισσότερο, να αποκτούν ομαδικό πνεύμα. Με ευχαρίστηση διοργάνωναν τις εκδρομές αυτές, χωρίς να υπολογίζουν έξοδα, λοιπές ενέργειες, προετοιμασία εδεσμάτων, μεταφορά κλπ. Νοίκιαζε κάρα ή αυτοκίνητα για τη μετακίνηση των τροφίμων κοριτσιών.

Δικαιολογούσε επίσης και τα έξοδα συμμετοχής των τροφίμων-μαθητριών της Γ΄ Τάξεως του Γυμνασίου στην πενθήμερη εκδρομή τους (Πρ. 74/4-7-37)

Στο 187/17-5-66 Πρακτικό τη Δ.Ε. φαίνεται ότι το ίδρυμα διοργάνωσε και πραγματοποίησε 7/ημερη εκπαιδευτική εκδρομή στην Αθήνα, Κόρινθο, Άργος, Μυκήνες, Επίδαυρο, Ναύπλιο, Ολυμπία, Πύργο, Πάτρα, Δελφούς.

Καταθέσεις

Η Δ.Ε. φρόντιζε να καταθέτει από ειδικό κωδικό αριθμό στις τράπεζες της πόλης μας και μικρά ποσά κάθε χρόνο σε ατομικά βιβλιάρια καταθέσεων των κοριτσιών, ώστε, όταν αποχωρούσαν από το ίδρυμα να υπάρχει ένα χρηματικό ποσό, κονδύλιο για να αντιμετωπίσουν τα διάφορα έξοδά τους. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι βιβλιάρια καταθέσεων εξέδιδαν σε όλες τα τράπεζες της πόλης.

Κληροδοτήματα

Στο Αρχείο του ιδρύματος βρέθηκε και ένα «βιβλίο Κληροδοτημάτων». Σ' αυτό διαβάζουμε τους κατά καιρούς δωρητές συμπολίτες μας και τα αντίστοιχα ποσά ή προϊόντα (αυγόσκονη, γάλα, γλυκά, βούτυρο, τυρί, κ.ά.) που προσέφεραν στο ίδρυμα για την καλύτερη λειτουργία του. Μεταξύ των δωρητών ήταν ο καπνεμπορικός Σύλλογος Καβάλας, το ΠΙΚΠΑ, ο Σύλλογος καφεζυθοπωλών, η Εμπορική Τράπεζα, η Ιερά Μητρόπολη Φιλίππων, η Φιλόπτωχος Ένωση Βοστώνης, το Γυμνάσιο Θηλέων, οι τελειόφοιτοι της Εμπορικής Σχολής, η Λέσχη του ΟΤΕ, η Πανορθόδοξη Ένωση Ν. Υόρκης, ο Ελλην. Ερυθ. Σταυρός, το Λύκειο Ελληνίδων, Ιεροί ναοί, μεμονωμένα άτομα, όπως ο Ν. Πετρίδης, η Αλκμήνη Ομηρίδου, η Αλεξάνδρα Πύρσου, ο Ευστράτιος Καράχος, ο Αντωνίου (προσέφερε ολόκληρη τη βιβλιοθήκη του από 78 τόμους), ο Ερασιτεχνικός ραδιοφωνικός σταθμός Καβάλας, καπνέμποροι, αδελφοί Ιορδάνογλου, Πιαλόγλου, Ν. Πετρίδης, Ειρήνη Ποτήρα, ανώνυμοι, έμποροι συμπολίτες μας, Αποστολόπουλος, Βεργίδης κ.ά.

Το κοινωνικό πρόσωπο του ιδρύματος

Το Ε.Ο.Θ.Κ. παράλληλα με την ιδιαίτερη φροντίδα που είχε για τα κορίτσια με πολλή διακριτικότητα έδειχνε και το κοινωνικό του πρόσωπο στη ζωή γενικά της πόλης.

- Στο Πρακ. 72/30-11-1936 διαβάζουμε ότι απέστειλε χειροτεχνήματα στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης εκπροσωπώντας την πόλη μας. Μάλιστα, όπως αναφέρεται στο Πρακ. 74/11 Ιουνίου 1937, διακρίθηκαν τα χειροτεχνήματα και το ίδρυμα πήρε και σχετικό τιμητικό Δίπλωμα. Με χειροτεχνήματα επίσης συμμετείχε και στην Εμπορική έκθεση της Ξάνθης Πρακ. 79/21-3-1938.

- Εξασφάλιζε μερικές θέσεις εργασίας για τους συμπολίτες μας και συντελούσε στην οικονομική ανάπτυξη της πόλης μας.

- Συμμετείχε επίσης μαζί με άλλες κοινωνικές ομάδες στην πάνδημη υποδοχή υψηλών προσώπων που επισκέπτονταν την πόλη μας (όπως του τότε Πρωθυπουργού Ι, Μεταξά. Πρακ.79/21-3-1938 και του τότε Βασιλιά).

- Η Χορωδία των κοριτσιών του ιδρύματος έψαλλε ύμνους για τον εορτασμό του Ιωβηλαίου του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Χρυσοστόμου Χατζησταύρου στο κτήριο της Ι. Μητρόπολης το 1960.

- Ακόμη εξέδωσε λαχειοφόρο αγορά μεταξύ των συγγενών και κηδεμόνων των τροφίμων, τα έσοδα της οποίας τα διέθεσε για την ενίσχυση της βασιλικής αεροπορίας.
- Ακόμη και το Ναϊδριο της Αγ. Αικατερίνης του ιδρύματος, το οποίο εξυπηρετούσε τις λατρευτικές ανάγκες των τροφίμων, το κατέστησε προσιτό και στους γείτονες του ιδρύματος. Μάλιστα την κυριώνυμο ημέρα της γιορτής 25 Νοεμβρίου δινόταν ιδιαίτερος πανηγυρικό τόνος.
- Και κατά την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής, στις 4μ.μ. κάθε Παρασκευή, τελούνταν η ακολουθία των Χαιρετισμών, όπως φαίνεται από την Ανακοίνωση που έστειλαν στον τύπο, την οποία παρακολουθούσαν πολλοί γείτονες.
- Γενικά με την ορθή λειτουργία του ήταν ένας ζωντανός πρεσβευτής της πόλης μας ανά το πανελλήνιο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά αναφέρουμε ότι το Ε.Ο.Θ.Κ. ανταποκρίθηκε στους στόχους της ίδρυσής του. Ήταν μια ζεστή φωλιά για πολλά ορφανά κορίτσια της περιοχής μας, που είχαν και αυτά δικαίωμα να ζήσουν και να αναπτυχθούν, όπως και τα άλλα παιδιά της ηλικίας τους. Πέτυχε όμως, γιατί:

Όπλισε τα κορίτσια με ανθρωπιστικές αξίες, βοηθώντας τα να σχηματίσουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Τα βοήθησε σε δύσκολους καιρούς να επιβιώσουν και συνέβαλε ώστε πολλά από αυτά να εφοδιασθούν με μια τέχνη λύνοντας το επαγγελματικό τους πρόβλημα.

Συμπαράσταθηκε επίσης σε εκείνα που είχαν έφεση για μόρφωση, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στα Πανεπιστήμια και στις Ανώτερες Σχολές.